proLékaře.cz | 18.11.2026

ČESKÁ STOMATOLOGIE
roč. 112
2012, č. 1
s. 4–5

Za doc. MUDr. Lilli Čechovou, CSc.

(1. 8. 1917 – 3. 11. 2011)

Dne 3. listopadu 2011 odešla do zubařského nebe dlouholetá členka akademické obce 1. LF UK v Praze a proslulá vedoucí oddělení konzervační stomatologie pražské stomatologické kliniky paní doc. MUDr. Lilla Čechová, CSc. Zemřela v požehnaném věku 94 let.

V této smutné chvíli se pisateli těchto řádků vybavuje slavný latinský citát *„Est modus in rebus, certi sunt denique fines“* a všichni známe také pravdu o lidské konečnosti. Přesto ale, když k této neodvratitelné situaci dojde, mizí z naší mysli veškerá moudrost a vyrovnanost, v člověku zůstávají pocity překvapení, ztráty, mnohdy i jakéhosi dluhu. Dovolte mi proto, abych z pozice vděčného žáka a posléze i dlouholetého kolegy vzpomněl její památky v tomto krátkém článku.

Paní docentka se narodila dne 1. srpna 1917 v Miškovci v Maďarsku a vyrůstala na venkově, ve skromném, vyrovnaném a spokojeném rodinném prostředí. Její otec byl strojním zámečníkem, později konstruktérem, maminka byla prodavačkou. Základní školu absolvovala ve Štěpánově nad Svratkou, středoškolská studia ukončila v roce 1936 na reformním reálném gymnáziu v Tišnově. V letech 1936–1939 studovala na lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Po uzavření českých vysokých škol pracovala jako zubní instrumentářka, později jako laborantka v nemocnici ve Zlíně. Ke studiu medicíny se vrátila v srpnu 1945, promovala 2. května 1946. Ihned po promoci nastoupila do dvouletého specializačního kurzu na I. stomatologickou kliniku v Praze. Po získání odborné kvalifikace přesídlila na severní Moravu, do pohraničních oblastí města Opavy; ošetřovala školní děti v první pojízdné zubní ordinaci zřízené v Československé republice. Od 1. 8. 1948 do konce téhož roku byla sekundární lékařkou na chirurgickém oddělení nemocnice v Chomutově. V letech 1949–1951 pracovala jako odborná zubní lékařka na ortodontickém oddělení Okresního ústavu národního zdraví v Hybernské ulici v Praze 1. V roce 1952 nastoupila na I. stomatologickou kliniku FVL UK v Praze, jako odborná asistentka oddělení záchovné stomatologie. V čele oddělení, jako vedoucí lékařka, byla v letech 1976–1982. Dne 1. 9. 1982 odešla do důchodu, ale na klinice pak ještě pracovala ve zkráceném úvazku vědeckého pracovníka až do roku 1991. Vědeckou hodnost kandidáta lékařských věd získala v roce 1964 po obhajobě disertační práce *„Vliv pracovních postupů na jakost silikátové výplně“*, habilitovala se z oboru stomatologie v roce 1977, atestace ze stomatologie I. a II. stupně získala v roce 1956 a 1968. Během svého odborného života publikovala docentka Čechová 55 odborných prací klinicko-experimentálního charakteru v domácích i zahraničních periodicích. Byla spoluautorkou knihy *„Handbuch der Desinfection und Sterilisation“*, kterou vydalo nakladatelství Volk und Gesundheit v Berlíně a která se setkala s výrazným mezinárodním ohlasem. V anglické verzi nakladatelství Karolinum vyšla její monografie *„Abrase zubů u minulých a dnešních obyvatel Čech“*. Během své odborné kariéry podala několik zlepšovacích návrhů, které usnadnily výukové procesy nebo pracovní proces na oddělení. Je autorkou dvou patentů – v roce 1964 jí byl patentován model hlavy a chrupu pro výuku stomatologie a v roce 1974 obdržela autorské osvědčení na dezinfekční roztok Desident.

proLékaře.cz | 18.11.2026

ČESKÁ STOMATOLOGIE
roč. 112
2012, č. 1
s. 4–5

Docentka Čechová byla člověkem nadprůměrného nadání a dynamiky, byla dokonalou odbornicí, pedagogem byla skutečně vášnivým, obdivuhodným. Přednášela studentům ráda, zábavně a srozumitelně, základní principy dovedla vysvětlit jednoduše, stimulovala své žáky k přemýšlení, vedla je k soustavnému studiu. Její odborné a pedagogické schopnosti koloroval její vztah k umění, hudbě a historii. Toto nadání uplatňovala aktivním členstvím v řadě odborných institucí. Byla členkou Antropologické společnosti a Bioklimatologické společnosti při ČSAV, takřka do posledních chvil svého života se podílela na výuce a společenských akcích Univerzity třetího věku na 1. LF UK v Praze. Byla milou společnicí, byla člověkem vlídným a laskavým, byla kolegyní v tom nejlepším smyslu tohoto slova. Milovali ji pacienti, její žáci, kolegové a četní přátelé z kruhů lékařských, vědeckých i uměleckých. Zemřela tiše a klidně, obklopena láskou a úctou klinických kolegů. Budeme ji postrádat jako vzácného člověka a neobyčejnou lékařku. Hluboce se v těchto chvílích skláníme před její památkou!

V úctě a s krásnými vzpomínkami

Prof. MUDr. Jiří Mazánek, DrSc.